

РЕШЕНИЕ

№ 1252

гр. Пазарджик, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Димитър Чардаков

при участието на секретаря Десислава Буюклиева
като разгледа докладваното от Димитър Чардаков Гражданско дело №
20235220100991 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е частичен осъдителен иск по чл.50 ЗЗД за заплащане на сумата от 3000лв. като част от сумата 6000лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, произлезли от вещ на ответника, ведно със законната лихва за забава от момента на увреждане до плащането.

Ищцата Ж. Н. Г. с ЕГН ***** от гр. ** твърди, че на 19.01.2023г. около 13,00ч. при опит да влезе в магазин от веригата „к“ в гр. Пазарджик била блъсната в гърба от вътрешната автоматична врата, която се затворила внезапно, докато преминавала през нея. В следствие на това ищцата загубила равновесие и паднала на земята, при което си ударила главата и получила наранявания по лявото бедро и по лявото рамо. Твърди, че в момента на инцидента е изпитала силен страх, а през следващите дни изпитвала силни болки в областта на левия крак, лявата ръка и главата, както и че не можела да се движи сама. Наложило се да бъде приета по спешност и лекувана в ОТО при МБАЛ Пазарджик АД. Поддържа, че е търпяла болки и страдания по време на инцидента, в периода на последвалото лечение, както и към момента. Поддържа, че отговорността за обезщетяване на претърпените неимуществени вреди е на ответника „к б ЕООД енд Ко“ КД, ЕИК: **,

седалище и адрес на управление: гр. С** който е собственик на вещта, от която са произлезли вредите. Твърди, че размерът на дължимото обезщетение е 6000 лв., от които претендира частично 3000 лв., ведно със законната лихва за забава от датата на увреждане до плащането. Претендира деловодни разноски.

Ответникът оспорва иска при твърдение, че вредите описани от ищцата не са настъпили изобщо, евентуално - че не са причинени от неизправност на автоматичната вреда в магазина, евентуално – че влошеното общо здравословно състояние на ищцата е допринесло за тяхното настъпване. Оспорва размера на обезщетението. Моли за отхвърляне на иска и за присъждане на разноски.

Съдът като съобрази доводите на страните и доказателствата по делото намира от фактическа и от правна страна следното:

За основателността на иска ищцата следва да установи, че е претърпяла вреди, произлезли от вещ на ответника, както и вида и характера на увреждането.

При установяване на горното ответникът следва да установи, че увреждането не се дължи на особени свойства на вещта, а на неправилната ѝ употреба от пострадалата.

Не е спорно, че търговският обект с процесната автоматична врата принадлежи на ответника.

От заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че към момента на увреждането вратата е била изправна – вещото лице не е установило нарушения при монтажа, поддръжката и експлоатацията на същата.

От показанията на свидетеля Б. ф. С. – охранител в търговския обект и очевидец на инцидента, се установява, че на влизане в обекта ищцата е блъсната и съборена на земята от вътрешната автоматична врата, която започнала да се затваря, докато ищцата стояла неподвижно под рамката. Идентични са и показанията на св. н. г. г. – съпруг на ищцата, който я е следвал на близко разстояние и също е възприел причината за нейното повяляне на земята, което се е случило на 19.01.2023г.

Настоящият състав приема, че така установеният механизъм на увреждането се дължи на особените свойства на вещта – автоматичната врата

в обекта на ответника, чието затваряне може да се задейства при наличие на неподвижен човек под рамката. Следователно отговорността на ответника е по чл. 50 ЗЗД, а не по чл. 49 ЗЗД, доколкото не се твърди и не се установява нарушение на предписано правило, а вредата следва от обективното качество на вещта. Когато не е установено нарушение при производството или използването на вещта, причинила вредата, е налице отговорност по чл. 50 ЗЗД на собственика на вещта или на лицето, под чийто надзор се е намирала /вж. ТР № 54 от 23.VI.1986 г. по гр. д. № 21/86 г., ОСГК/.

Неоснователно е възражението на ответника, че вредата не се дължи на особените свойства на самата вещ, а от нейната неправилна употреба от пострадалата. Не се установява правило за експлоатация, забраняващо на преминаващите през вратата да спират под рамката, нито се установява наличието на предупредителни знаци или табели в близост до съоръжението.

От заключението на съдебно-медицинската експертиза се установява, че при освидетелстването на ищцата в деня след инцидента по нейното тяло са открити травматични увреждания – овално кръвонасядане 5/3 см. по външната повърхност на лявото рамо; хематом 9/7 см. и кръвонасядане 18/14 см. по външната повърхност на лявото бедро. Същите са резултат от действието на твърд тъп предмет и добре отговарят по време и начин да са получени при падане от собствен ръст. Лечението на хематома е проведено хирургично с болничен престой. Оздравителният процес е продължил около 3-4 седмици и е приключил без трайни неблагоприятни последици за здравето на пострадалата. След получаването на травматичните увреждания и по време на медицинските интервенции, изследвания и манипулации, ищцата е изпитвала болки с намаляващ интензитет към края на оздравителния период. През този период нейните възможности за самообслужване са били затруднени. Още преди процесния инцидент общото здравословно състояние на ищцата е било увредено, тъй като същата страда от множество хронични заболявания, вкл. сърдечна недостатъчност. Протезирана е с аортна клапа на сърцето. В тази връзка приема антикоагуланти, които са способствали бързото нарастване на хематома на бедрото, влошили са протичането на травматичните увреждания и са увеличили продължителността на оздравителния процес. Следователно влошеното общо здравословно състояние

на ищцата е допринесло за настъпването на вредите. Налице е съпричиняване по смисъла на чл.51, ал.2 ГПК.

На основание чл.52 ЗЗД съдът следва да определи размера на обезщетението по справедливост. Когато пострадалият е допринесъл за настъпването на вредите, преценката на съда за размера на обезщетението не е ограничена от заявената претенция, но не може да се присъди сума, надхвърляща поисканата в петитума на исковата молба /вж. ТР № 1 от 01.VIII.2022 г. по гр. д. № 1/2021 г., ОСГТК/.

Размерът на обезщетението зависи от вида и тежестта на причинените телесни и психични увреждания, продължителността и интензитета на претърпените физически и душевни болки, страдания и неудобства, налице ли е трайно разстройство на здравето и каква е медицинската прогноза за неговото развитие.

В случая, освен медицинските данни за временното разстройство на физическото здраве, съпроводено с болка и затрудняване на движението за период от 3-4 седмици, ищцата е търпяла и душевни болки и страдания. От показанията на свидетелите Вера Ангелова Антонова и н г г се установява, че ищцата се грижи за три деца, едно от които страда от ДЦП и не може да се обслужва само. По време на оздравителния процес същата е била в невъзможност да полага необходимите грижи, както за себе си, така и за децата. Поради това е изпитвала притеснения и тревоги за тяхното съС.ие. Търсила е помощ от трети лица.

Съобразявайки така установените факти относно вида на получените увреждания и свързаните с тях страдания, на основание чл.52 ЗЗД съдът приема, че справедливия размер на обезщетението за претърпените от ищцата неимуществени вреди е 7000лв. Отчитайки факта, че влошеното общо здравословно съС.ие на ищцата е допринесло за настъпването на вредите, съдът намалява обезщетението с 20%, при което същото следва да се определи в размер на 5600 лв. Ищцата претендира част от дължимото обезщетение в размер на 3000 лв. Исковата претенция е в границите на определеното от съда обезщетение, поради което частичният иск следва да се уважи в предявения размер.

На основание чл.84, ал.3 ГПК ответникът дължи законна лихва за забава от момента на увреждането.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл.78, ал.1 ГПК ответникът дължи на ищцата съдебните й разноски. Същата е представила доказателства за разноски в размер на 870лв., от които 120лв. внесена държавна такса, 500лв. заплатено адвокатско възнаграждение и 250лв. разноски за вещо лице.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „к б ЕООД енд Ко“ КД, ЕИК: **, седалище и адрес на управление: гр.София, р-н ** да заплати на Ж. Н. Г. с ЕГН ***** от гр.**, на основание чл.50 ЗЗД, сумата от 3000лв. /като част от сумата 6000лв./, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, произлезли на 19.01.2023г. в гр. Пазарджик от вещ на ответника, ведно със законната лихва за забава от момента на увреждане до плащането.

ОСЪЖДА „к б ЕООД енд Ко“ КД, ЕИК: **, седалище и адрес на управление: гр.София, р-н ** да заплати на Ж. Н. Г. с ЕГН ***** от гр.** съдебни разноски в размер на 870лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Пазарджик в 2-седмичен срок от неговото връчване на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____